

# Jsem jaká jsem

Helena Vondráčková

Za pár plátek růží v celofánu  
za pár minut velkých ovací,  
platím tichou cestou pozdě k ránu.  
Přemýšlím, čím čas mi oplácí.

Za pár běžných rychlých autogramů,  
pro které jste přišli k šatně stát.  
Možná jedno dobré srdce zklam  
jedenkrát.

Lásko má,  
která odpustíš mi ještě stokrát  
i víc.  
Nečekej,  
nečekej, že snad přijdu potají  
ti vstříc.

Nečekej,  
dnes ti ze svého času nic nedám.  
Vždyť víš,  
že nechci být snem,  
že nosí mě zem  
a jsem jaká jsem.

Z plakátů se do tvých očí dívám,  
papírový úsměv nestačí.  
Poslouchej, když srdce samo bývá,  
úsměv někdy roste z bodláčí.

Já se domů se svou písni vracím,  
možná vás jak úsměv pohladí.  
Člověk často nachází i ztrácí,  
vždyť já vím.

Lásko má,  
která odpustíš mi ještě stokrát  
i víc.  
Nečekej,  
nečekej,  
že snad přijdu potají ti vstříc.

Nečekej,  
dnes ti ze svého času nic nedám.  
Vždyť víš,  
že nechci být snem,  
že nosí mě zem  
a jsem jaká jsem.

Že nechci být snem,  
že nosí mě zem  
a jsem jaká jsem.